

PRAWA DZIECKA

Dziecko ma prawo być sobą, ma prawo do popełniania błędów. Ma prawo do posiadania własnego zdania. Ma prawo do szacunku.

Nie ma dzieci – są ludzie.

Janusz Korczak

Każdemu dziecku, niezależnie od koloru skóry, wyznania i pochodzenia oraz jego płci przysługują takie same prawa. Polska ma długą i piękną historię promowania praw dziecka. Mieliśmy Janusza Korczaka – znanego i cenionego działacza na rzecz ochrony dzieci i godnego ich traktowania oraz Ludwika Rajchmana jednego z założycieli UNICEF – międzynarodowej organizacji działającej na rzecz dzieci. To wreszcie Polska przedłożyła Komisji Praw Człowieka pierwszy projekt Konwencji o prawach dziecka. Uchwalono ją w 1989 przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych a nasz kraj ratyfikował ją w 1991r.

Prawa dziecka zostały uwzględnione w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

<https://brpd.gov.pl/konwencja-o-prawach-dziecka>

Prawa dziecka sformułowano kierując się zasadą dobra dziecka, czyli że wszystkie działania podejmowane dla dzieci muszą leżeć w ich interesie. Ustalono również zasadę poszanowania praw i odpowiedzialności obojga rodziców. Oznacza to, iż rodzina jest najważniejsza – państwo ingeruje tylko w uzasadnionych przypadkach, stosując ustalone procedury. Jest natomiast zobowiązane do pomagania rodzinom, które tego potrzebują.

Dziecko nie potrafi samo o siebie zadbać, nie potrafi samodzielnie kształtować swego charakteru. Potrzebuje do tego rodziców, opiekunów i nauczycieli. Musi się wiele nauczyć. Dlatego my dorośli odgrywamy w jego życiu ogromną rolę i musimy być „strażnikami” jego praw.

Już w 1900 roku wspomniany wyżej Janusz Korczak mówił: „Dziecko zostało uznane za człowieka, za istotę, z którą trzeba się liczyć, której nie wolno wieść na smyczy, lecz należy kierować nią umiejętnie, z rozwagą, wysiłkiem umysłu, uczucia i woli.”

Materiał opracowano na podstawie <https://m.unicef.pl/> oraz zasobów własnych.